

Sentencja

- 1) Żądanie zostaje oddalone.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 2 października 2019 r. – FV/Rada**(Sprawa T-542/19 R)****(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Służba publiczna – Urzędnicy – Skierowanie na urlop i na emeryturę w interesie służby – Artykuł 42c regulaminu pracowniczego – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru)**

(2019/C 423/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji Rady z dnia 3 maja 2019 r. w sprawie skierowania skarżącej na urlop w interesie służby zgodnie z art. 42c Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2015 r.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2019 r. – BP International/Komisja**(Sprawa T-662/19)**

(2019/C 423/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BP International Ltd (Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Anderson, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całości decyzji strony pozwanej z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo w formie zwolnienia podatkowego dla finansowania grup zagranicznych spółek kontrolowanych w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- na wypadek, gdyby nie stwierdzono nieważności całości zaskarżonej decyzji, stwierdzenie, że przy ustalaniu podlegającej odzyskaniu kwoty pomocy straty, ulgi lub zwolnienia podatkowe, na które skarżąca mogła powołać się w czasie, gdy wniosła o zastosowanie zwolnienia podatkowego dla finansowania grup zagranicznych spółek kontrolowanych (group financing exemption, dalej: „GFE”), lub na które skarżąca mogłaby w owym czasie powołać się, gdyby nie wniosła o zastosowanie GFE, powinny w każdym wypadku zostać wzięte pod uwagę, nawet jeśli uprawnienie do powołania się na takie straty, ulgi lub zwolnienia podatkowe uległo już przedawnieniu w świetle prawa Zjednoczonego Królestwa i niezależnie od tego, czy takie straty ulgi lub zwolnienia są uwzględniane automatycznie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że strona pozwana nie wykazała, iż GFE stanowi korzyść
 - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie wykazała, iż korzyść występuje w każdym przypadku, w którym zawnioskowano o zastosowanie GFE. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że postanowiła zawnioskować o zastosowanie GFE bez rozważenia, czy jej zobowiązanie podatkowe mogłoby być niższe, gdyby przeprowadziła analizę w oparciu o kryterium funkcji kluczowego personelu (significant people functions test, dalej: „kryterium SPF”) przewidzianego w sekcji 371EB rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy Zjednoczonego Królestwa z 2010 r. w sprawie regulacji podatkowych (międzynarodowych i innych)].
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że nie miała miejsce interwencja państwa ani interwencja przy użyciu zasobów państwowych
 - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie udowodniła, iż ubieganie się o przyznanie GFE oczywiście prowadziło do obniżenia zobowiązania z tytułu brytyjskiego podatku od osób prawnych
3. Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że GFE nie sprzyja niektórym przedsiębiorstwom ani produkcji niektórych towarów.
 - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana popełniła błędy polegające na i) zdefiniowaniu systemu odniesienia w sposób zbyt wąski jako przepisów zawartych w części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 zamiast jako szerszego systemu brytyjskiego podatku od osób prawnych; ii) braku zrozumienia, że rozdział 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nie stanowi odstępstwa od rozdziału 5; oraz iii) braku uznania, że nawet jeśli rzeczony rozdział 9 stanowi odstępstwo od rozdziału 5, to jest ono uzasadnione charakterem i ogólną strukturą wskazanej części 9A.
4. Zarzut czwarty, oparty na twierdzeniu, że GFE nie wywiera wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi
 - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana błędnie uznała, iż GFE może wpływać na decyzje międzynarodowych koncernów dotyczące lokalizacji ośrodków zarządzania finansami oraz wyboru siedziby na terenie Unii.

5. Zarzut piąty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że GFE nie zakłóca konkurencji ani nie grozi jej zakłóceniem
- Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie udowodniła, iż ubieganie się o przyznanie GFE oczywiście prowadziło do obniżenia zobowiązania z tytułu brytyjskiego podatku od osób prawnych.
6. Zarzut szósty, oparty na twierdzeniu, że odzyskanie domniemanej pomocy byłoby sprzeczne z zasadami ogólnymi prawa Unii
- Strona skarżąca utrzymuje, że kryterium SPF nie spełnia wymogów pewności prawa, że Zjednoczone Królestwo dysponowało zakresem uznania pozwalającym na zajęcie się tą kwestią braku pewności i że strona pozwana uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi przeprowadzenia kompleksowej analizy wszystkich istotnych czynników. Nakazując odzyskanie pomocy strona pozwana postąpiła wbrew art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾, który zakazuje odzyskania pomocy, w sytuacji gdy byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa Unii.
7. Zarzut siódmy, oparty na twierdzeniu, że selektywna korzyść zostałaby wyeliminowana, a odzyskanie nie byłoby wymagane, gdyby Zjednoczone Królestwo miało rozszerzyć GFE z mocą wsteczną na pożyczki na rzecz spółek wyższego szczebla oraz na pożyczki na rzecz stron trzecich
- Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie uwzględniła okoliczności, iż podjęcie takiego działania wyeliminowałoby wszelkie selektywne korzyści (zakładając na chwilę, że korzyści takie w ogóle zostały przysporzone) i w takim wypadku nie istniałaby niezgodna z prawem pomoc państwa podlegająca odzyskaniu na podstawie prawa Unii.
8. Zarzut ósmy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że przy ustalaniu kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu straty, ulgi lub zwolnienia podatkowe, które były dostępne dla skarżącej (jako roszczenie, w drodze wyboru lub automatycznie) w czasie, gdy wносиła o zastosowanie GFE, lub które byłyby dla niej dostępne w owym czasie, gdyby nie wносиła o zastosowanie GFE, powinny być zostać uwzględnione, nawet jeśli uprawnienie do powołania się na takie straty, ulgi lub zwolnienia podatkowe uległo już przedawnieniu w świetle prawa Zjednoczonego Królestwa
- Strona skarżąca utrzymuje, że w taki sposób należy interpretować motyw 203 zaskarżonej decyzji, przy czym jeśli tak nie jest, to decyzja ta jest nieprawidłowa, ponieważ brak uwzględnienia takich strat, ulg lub zwolnień podatkowych skutkuje zawyżeniem kwoty pomocy, co prowadzi do powstania zakłócenia na rynku wewnętrznym.
9. Zarzut dziewiąty, oparty na twierdzeniu, że strona pozwana nie przedstawiła uzasadnienia w odniesieniu do zwolnienia dotyczącego zasobów kwalifikowalnych i zwolnienia dotyczącego zbieżnych interesów oraz nie przeprowadziła kompleksowej analizy wszystkich istotnych czynników
- Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie dokonała rozróżnienia pomiędzy trzema odrębnymi zwolnieniami przewidzianymi w rozdziale 9 części 9A 9A Taxation (International and Other Other Provisions) Act 2010, które funkcjonują niezależnie, i nie zrozumiała, że zwolnienie dotyczące zasobów kwalifikowalnych i zwolnienie dotyczące zbieżnych interesów nie upoważniają do zastosowania kryterium SPF. Co więcej, istnienie we wskazanym rozdziale 9 zwolnienia dotyczącego zbieżnych interesów świadczy o tym, że strona pozwana popełniła błąd, definiując system odniesienia zbyt wąsko jako przepisy zawarte w części 9A Taxation (International and Other Other Provisions) Act 2010, a nie szerzej, jako brytyjski system podatku od osób prawnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).